

OCENA Lutkovna uprizoritev

Pot v pogubo je lahko tudi zabavna

ZALA DOBOVŠEK

Romeo & Julija (po motivih Williama Shakespeara)

režija Jaka Ivanc

Lutkovno gledališče Ljubljana in Gledališče Koper

LGL, premiera 27. 5. 2011

Romeo in Julija sta v uprizoritvi, ki je nastala v koprodukciji Lutkovnega gledališča Ljubljana in Gledališča Koper, tako z vidika časovne premestitve kot prirejanja dramske forme posrečeno ujeta »nekje vmes« – med klasično, trdno Shakespearovo strukturo in njeno sodobnemu času primerno prevetrivijo ter vrinjeno obdobje, ki z enim vektorjem sili v elizabetinske zakonitosti, z drugim pa v aktualne odraslo-mladostniške tendence.

Odrska priredba dramaturga Andreja Jakliča je harmonična v spenjanju razponov, ostaja zvesta Shakespearovim jedrnim dramskim lokom, tekstovna svojskost pa je investirana v nanašanje ironičnih, zbadljivih, pa tudi nespodobnih dialoških in situacijskih dodatkov. Jezik je urban, prepoznaven, poslušljiv, prav nič zatežen ali dolgovezen, prav tak, kakršna je uprizoritev, ki s temeljitim dramaturškim ožemanjem (krčenjem vlog in razpustitvijo ilustrativnega označevanja dogajalnih lokacij in verzov) ter fokusiranim režijskim tempom ne okoliši, ampak se k bistvu razreševanja legendarnega ljubezenskega vozla odpravi naglo, toda ne površno.

Seveda pa ni le okrajšava dramske predloge razlog, da uprizoritev teče kot po maslu. Kolektivna vodljivost mimičnih lutk (ki že zaradi lastne metodologije prikritih animatorjev zapelje v formo čiste iluzije) je izčrpna, dosledna in začinjena z grimasami, kakšno hipno, komaj zaznavno opolzko kretnjo, mestoma zbadljivimi animacijskimi prekrški in ponekod z izvedbenimi principi »kar po domače in po ljudsko«. Takšni momenti Shakespearu premišljeno odvzemajo status vsemogočnosti in kategoričnosti, ga pa obenem spoštljivo preslikujejo v brezčasno figuro, ki (še posebej v primeru Romea in Julije) nagovarja, da ljubezen sicer včasih res lahko vodi v pogubo, vendar to še ne pomeni, da na poti do tja ne more biti zabavno. Prostor je oropan scenografije, kar ob natančnih animatorskih prijemih postane brezpredmetno, saj čvrstost situacij v rokah držijo predvsem jasno zarisani značaji posameznih likov, ki so se jim ključni karakterni zametki zataknili kar na obrazu ali telesu (likovno podobo lutk je zasnoval Miha Knific, kostumografijo Tina Bonča). Prifrknjeni in dolgi nosovi, našobljene ustnice, frajerske pričeske, zgrbančena čela, zraven pa še kakšna fiziološka hiba, srkanje rujnega – in večdimenzionalna komičnost značajev je zaokrožena. Pravzaprav se zdi, da medsebojne vedenjske relacije med Romeom in Julijo (Iztok Lužar in Martina Maurič Lazar) – glede na vso dano izvedbeno distanco uprizoritve – ostajajo še najbolj neokrnjene in tradicionalno romantične, bolj iz okvira izvorne konvencionalnosti štrlijo opolzki pater Lorenzo, mafijski Escalus ali prikupno bebčkasta Dojilja. Dogajanje, prestreženo še z melodičnimi songi Davorja Hercega, je neprestano v zagonu in v lovu za lucidnimi komičnimi učinki in morda je prav to razlog, da v času sodne ure, ko se zazremo v negibna telesa dveh (zaljubljenih) lutk, toliko bolj zareže atmosfera minljivosti in usode.

Jaka Ivanc je brez dvoma ujel dve muhi na en mah: uvidevno razbremenil Shakespeara in tankočutno približal presenetljive zmogljivosti ter ostrino lutkovnega sveta. Več kot idealna spodbuda za potencialno odraščajoče občinstvo.

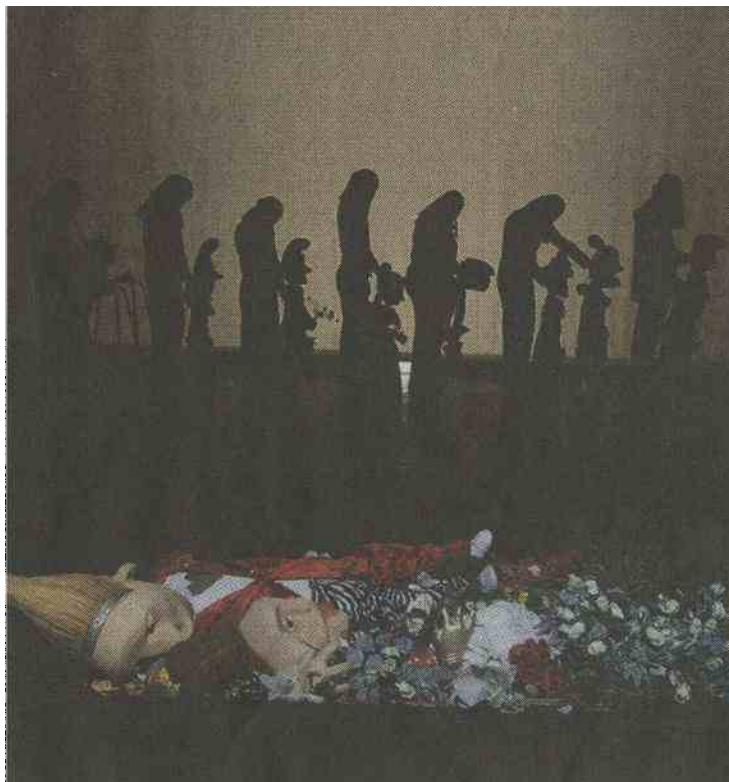
Stran / Page: 15

Doseg / Reach: 130000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 339 cm2

2 / 2

PRIZOR IZ PREDSTAVE ROMEO & JULIJA